

د نحميا کتاب

د اورشليم دپاره د نحميا اندېښنه

۱ ﴿۱﴾ دا د هغو کارونو ځانگړی رپوټ دی چې نحميا د حکلیا زوی سرته رسولي دي: د کیسلو په میاشت کې چې د ارتخشستا د پاچاهۍ شلم کال ؤ، زه نحميا د شوش په بالاحصار کې وم. ﴿۲﴾

زما د ورونو څخه یو تن چې حناني نومېده، د څو کسانو سره د یهودا څخه راغلی ؤ. ما د هغوی څخه د اورشليم او نورو یهودیانو په اړه چې په بابل کې د جلاوطنۍ څخه تښتېدلي وو، پوښتنه وکړه. ﴿۳﴾

هغوی ماته ځواب راکړ: «هغه خلک چې ژوندي پاتې دي او بېرته د یهودا ولایت ته راغلي دي، د ډېرو کړاوونو او رسوايي سره مخامخ دي. د اورشليم دېوالونه راغورځول شوي دي او د هغه دروازې سوځېدلې دي.» ﴿۴﴾ کله چې ما دا ټولې خبرې واورېدلې، نو کښېناستم او په ژړا شوم. څو ورځې مې ویر وکړ او روژه مې ونیوله. د اسمانونو خدای ته مې دعا وکړه:

﴿۵﴾ «ای د اسمانونو څښتنه خدایه! ته ډېر لوی او هیبتناکه یې.

هرڅوک چې ستا سره مینه کوي او ستا په حکمونو باندې عمل

کوي، ته په وفادارۍ د هغه سره په خپل لوظ باندې ولاړ یې. ﴿۶﴾

ای څښتنه، ماته وگوره، او د خپل خدمتگار هغه دعا واوره چې شپه

او ورځ یې ستا د خدمتگارانو یعنی د اسراییلو د قوم دپاره کوم. زه په

هغو گناهونو باندې اقرار کوم چې مونږ اسراییلیانو ستا په وړاندې

کړي دي. حتی ما او زما خپلې کورنۍ هم گناه کړې ده. (۷) مونږ

ستا په وړاندې بد عمل کړی دی او ستا حکمونه مو سرته نه دي

رسولي. مونږ د هغو قوانینو څخه پیروي نه ده کړې چې د خپل

خدمتگار موسی په وسیله دې مونږ ته راکړي وو. (۸) هغه خبره

چې تا موسی ته کړې وه، اوس هغه در په یاد کړه. تا ویلي وو: «که

چېرې تاسو د اسراییلو قوم زما سره بې وفايي وکړه، نو زه به تاسو د

نورو قومونو په منځ کې خواره واره کړم. (۹) خو که چېرې تاسو

بهرته زما خواته راوگرځئ او زما په حکمونو باندې عمل وکړئ، حتی

که د نړۍ په کنجونو کې هم خواره واره شوي یئ، زه به تاسو بهرته

هغه ځای ته راولم چې ما د خپل عبادت دپاره غوره کړی دی.»

(۱۰) ای خښتنه، دا ستا خدمتگاران دي او ستا خپل قوم دی. تا

هغوی په خپل لوی قوت او طاقت سره ازاد کړي دي. (۱۱) اوس

زما دعا او د خپلو نورو ټولو خدمتگارانو دعا چې غواړي ستا

درناوی وکړي، قبوله کړه. زه زاری او غوښتنه کوم کله چې نن د پاچا

حضور ته ورځم، نو زما سره مرسته وکړه او د هغه زړه نرم کړه،

ترڅو زما غوښتنه ومني.»

په هغو ورځو کې زه د پاچا ساقی وم.

اورشليم ته د نحمیا تگ

۲ (۱) د ارتخششتا د پاچاهۍ په شلم کال د نیسان په میاشت کې

یوه ورځ کله چې ارتخششتا پاچا ته شراب راوړل شول، ما هغه ته د

شرابو جام وړاندې کړ. هغه هېڅکله زه خفه ليدلی نه وم، (۲) نو هغه زما څخه پوښتنه وکړه: «ولې داسې خفه ښکاري؟ فکر نه کوم چې ته ناروغ يې، نو هر ورو ته خفه يې.» زه د دې پوښتنې څخه ډېر ووېرېدم (۳) او ځواب مې ورکړ: «تاسو اعليحضرت دې تل ژوندی اوسئ! زه به څنگه خفه ښکاره نه شم؟ هغه ښار چې زما نيکونه په کې ښخ دي هغه وران شوی دی او د هغه دروازې سوځېدلې دي.» (۴) پاچا پوښتنه وکړه: «ته څه غواړي؟» ما د اسمانونو خدای ته دعا وکړه (۵) او بيا مې پاچا ته ځواب ورکړ: «که چېرې تاسو اعليحضرت زما څخه خوشحاله او راضي يئ چې زما غوښتنه ومنئ، نو ما ولېرئ چې يهودا ته لاړ شم، يعنې هغه ښار ته چې زما نيکونه په کې ښخ دي، ترڅو هغه ښار بېرته ودان کړم.» (۶) پاچا چې ملکه يې په څنگ کې ناسته وه، پوښتنه وکړه: «ته د څومره وخت دپاره ځې او کله بېرته راځې؟» ما هغه ته د راستنېدلو وخت وښود او بيا هغه زما غوښتنه ومنله. (۷) بيا ما پاچا ته وويل: «اعليحضرت ته! که ستاسو خوښه وي، نو ماته د فرات د سيند د لوېديځې خوا د سيمو په واليانو باندې ليکونه راکړئ، ترڅو وکولای شم چې يهودا ته په خيريت سره لاړ شم.» (۸) همدارنگه ما د هغه څخه وغوښتل چې د شاهي ځنگلونو ساتونکي اساف ته هم يو ليک راکړي او هغه ته لارښوونه وکړي چې ماته د هغې کلا د دروازو د جوړولو دپاره چې د خدای د کور په څنگ کې ده، د ښار د دېوالونو دپاره او د هغه کور د جوړولو دپاره چې زه به په کې اوسېرم، لرگي راکړي. هغه ټول شيان چې ما غوښتي وو پاچا هغه ماته راکړل، ځکه چې زما خدای په ما باندې مهربانه او زما سره مل ؤ.

٩) پاچا خو عسکري منصبداران او د سپرو عسکرو يو لښکر زما سره ولېږه او ما د فرات د سيند لوېديځې خواته سفر وکړ. هلته مې واليانو ته د پاچا ليکونه ورکړل. ١٠) خو کله چې سنبلط چې د بيت حورون د ښارگوټي اوسېدونکی او طوبيا چې د عمون د ولايت يو مامور ؤ دا واورېدل چې يو څوک راغلی دی، ترڅو د اسراييلو د خلکو د ښېگنې دپاره کار وکړي، نو هغوی ډېر خفه شول.

نحميا او د اورشليم د دېوالونو ليدل

١١) زه اورشليم ته لاړم او تر درې ورځو پورې ١٢) ما هېچا ته د هغه پلان په اړه ونه ويل چې زما خدای د اورشليم په هکله زما په زړه کې جوړ کړی ؤ. بيا زه د شپې راپاڅېدم، راووتم او د خپلو ملگرو څخه مې څو تنه د ځان سره بوتلل. هلته يوازې يو خر ؤ چې زه ورباندې سپور وم. ١٣) زه د درې د دروازې له لارې د ښار نه ووتلم، د ښامار د چينې څخه تېر شوم او د خزلو د دروازې خواته لاړم. د تگ په وخت کې مې د نژدې څخه د ښار غورځېدلي دېوالونه او سوځول شوي دروازې په غور سره وليدلې. ١٤) زه د فوارې دروازې او د پاچا حوض ته ورسېدم. خو وروسته بيا لاره دومره بنده وه چې زما خر ورباندې تېرېدلی نه شو. ١٥) نو زه د قدرون درې ته وربښکته شوم او په لاره روان وم او دېوال ته مې کتل. بيا په هغه لاره باندې چې راغلی وم بېرته ستون شوم او د درې د دروازې له لارې بېرته ښار ته ورننوتلم.

١٦) د هغه ځای د مامورينو څخه هېڅوک پوه نه شو چې زه چېرته تللی وم او څه مې وکړل. ما نورو يهوديانو ته لکه کاهنانو، مشرانو،

مامورينو او نورو هغو خلکو ته چې په دې کار کې به يې برخه اخیستله، تر هغه وخته هېڅ ونه ويل. (۱۷) خو هغوی ته مې وويل: «گورئ چې مونږ د څه ډول کړاو سره مخامخ يو، ځکه چې اورشليم وران شوی دی او د هغه دروازې سوځېدلې دي. راحئ چې د ښار دېوال بېرته جوړ کړو او خپل ځانونه د رسوايي څخه خلاص کړو.» (۱۸) بيا ما هغوی ته وويل چې خدای څنگه زما سره مل و او مرسته يې راسره کوله او هغه څه مې هم ورته وويل چې پاچا راته ويلي وو. هغوی په ځواب کې وويل: «راحئ چې د بيا ودانولو په کار پيل وکړو.» نو هغوی په دې توگه دې ته تيار شول چې دا نېک کار پيل کړي.

(۱۹) خو کله چې سنبلط، طوبيا او يو عرب چې چشم نومېده زمونږ د نقشي څخه خبر شول چې مونږ څه کوو، نو هغوی په مونږ باندې ملنډې ووهلې او زمونږ سپکاوی يې وکړ، ويې ويل: «تاسو څه کوئ؟ ايا غواړئ چې د پاچا په وړاندې سرکښي وکړئ؟»

(۲۰) ما ځواب ورکړ: «د اسمانونو خدای به مونږ ته بری راکړي. مونږ د هغه خدمتگاران يو او مونږ به د بيا ودانولو کار پيل کړو. خو تاسو نه د اورشليم په چارو کې حق لرئ او نه د هغه په جايداد کې برخه لرئ او نه د هغه په دود او دستور او تاريخ کې شريک يئ.»

د اورشليم د دېوال بيا ودانېدل

۳ (۱) بيا لوی کاهن الياشيب او د هغه ملگرو کاهنانو د پسونو

دروازه بېرته جوړه کړه، هغه يې وقف کړه او دروازې يې بېرته په خپل ځای کې کېښودلې. هغوی هغه دېوال د سلو د برج او د حنن بيل تر برج پورې ودان او وقف کړ. (۲) د دېوال بله برخه د اريحا خلکو ودانه کړه. ورپسې برخه يې د امري زوی زکور ودانه کړه.

(۳) د هسناه طايفې د ماهيانو دروازه جوړه کړه. هغوی تيرونه او دروازې په خپلو ځايونو کې کېښودلې او په هغو کې يې د دروازې د بندولو دپاره قلفکونه او اړمونه هم کېښودل. (۴) مريموت چې د اوريا زوی او د هقوس لمسی ؤ، د دېوال بله برخه جوړه کړه. د برکيا زوی او د مشيزبيل لمسي مشلام د دېوال بله برخه جوړه کړه او بله برخه يې صادق د بعنه زوی جوړه کړه. (۵) د دېوال بله برخه د تقوع خلکو جوړه کړه، خو د تقوع مشرانو د هغه کار څخه انکار وکړ چې د کار د مسوولانو له خوا هغوی ته ورسپارل شوی ؤ.

(۶) يوياذاع د فاسيح زوی او مشلام د بسوديا زوی د يشانه دروازه جوړه کړه. هغوی تيرونه او د دروازې پلې په خپلو ځايونو کې کېښودلې او په هغو کې يې د دروازې د بندولو دپاره قلفکونه او اړمونه هم کېښودل. (۷) د جبعون څخه ملتيا، د ميرونوت څخه يادون او د جبعون او مصفه خلکو د فرات د سيند د لوېديځې خوا د سيمي د والي تر استوگنځي پورې د دېوال بله برخه جوړه کړه. (۸) د دېوال بله برخه عزيزيل د حرهايا زوی چې زرگر ؤ، جوړه کړه. حننيا چې د عطر جوړوونکو څخه ؤ، تر پلن دېواله پورې د دېوال بله برخه جوړه کړه. (۹) رفايا د حور زوی چې د اورشليم د نيمي

ناحيې حاكم ؤ، د دېوال بله برخه جوړه كړه. (۱۰) يدعيا د حروماف زوى د دېوال هغه برخه جوړه كړه چې د هغه د كور مخې ته وه. د دېوال بله برخه حطوش د حشبنيا زوى جوړه كړه. (۱۱) ملكيا د حاريم زوى او حشوب د فحت مواب زوى د دېوال وريسي برخه او هم د تنورونو برج جوړ كړ. (۱۲) شلوم د هلوحيش زوى چې د اورشليم د بلې نيمې ناحيې حاكم ؤ، د دېوال بله برخه جوړه كړه. د هغه لورگانو د هغه سره په دې كار كې مرسته وكړه.

(۱۳) حانون او د زانوح د بنار اوسېدونكو د درې دروازه بېرته جوړه كړه. هغوى د دروازې پلې په خپلو ځايونو كې كېښودلې او په هغو كې يې د دروازې د بندولو دپاره قلفكونه او اړمونه هم كېښودل. وروسته يې د خزلو د دروازې پورې څلور سوه او پنځوس متره دېوال بيا جوړ كړ.

(۱۴) ملكيا د ركاب زوى چې د بيت هكاريم د ناحيې حاكم ؤ، د خزلو دروازه بېرته جوړه كړه. هغه د دروازې پلې په خپلو ځايونو كې كېښودلې او په هغو كې يې د دروازې د بندولو دپاره قلفكونه او اړمونه هم كېښودل.

(۱۵) شلون د كلحوزه زوى چې د مصفد د ناحيې حاكم ؤ، د فوارې دروازه بېرته جوړه كړه. هغه د دروازې چت جوړ كړ، د دروازې پلې يې په خپلو ځايونو كې كېښودلې او په هغو كې يې د دروازې د بندولو دپاره قلفكونه او اړمونه هم كېښودل. هغه د سيلوفا د حوض څخه چې د شاهي باغ په څنگ كې ؤ د هغو زينو پورې چې د داود د بنار څخه كوزې شوې وې، دېوال ودان كړ. (۱۶) نحما د عزبوق

زوی چې د بیت صور د نیمې ناحیې حاکم ؤ، د دېوال بله برخه چې د داود د کورنۍ هديرې، حوض او عسکري قشلو پورې رسېدله، جوړه کړه.

هغو لاویانو چې په دېوال باندې یې کار کاوه

١٧ هغه لاویان چې د دېوال څو نورې برخې یې جوړې کړې، دا دي: رحوم د باني زوی لومړنی برخه جوړه کړه. حشیا چې د قعلې د نیمې ناحیې حاکم ؤ، د خپلې ناحیې په استازیتوب بله برخه جوړه کړه. ١٨ بوی د حیناداد زوی چې د قعلې د ناحیې د بلې نیمایې برخې حاکم ؤ، بله برخه جوړه کړه. ١٩ ایصر د یشوع زوی چې د مصفې حاکم ؤ، د دېوال هغه بله برخه جوړه کړه چې هغې لارې ته مخامخ وه چې جبه خانې او د وسلو گودام ته ورختلې وه او د دېوال تر کنجه پورې رسېدله. ٢٠ باروک د زبای زوی د دېوال بله برخه چې د لوی کاهن الیاشیب د کور تر دروازې پورې رسېدله، جوړه کړه. ٢١ مریموت چې د یوریا زوی او د هقوس لمسی ؤ، یوه بله برخه د الیاشیب د کور د دروازې څخه د هغه د کور تر پایه پورې جوړه کړه.

هغو کاهنانو چې په دېوال باندې یې کار کاوه

٢٢ هغه کاهنان چې د دېوال څو نورې برخې یې جوړې کړې، دا دي: د اورشلیم د شاوخوا سیمې کاهنانو د دېوال بله برخه جوړه کړه. ٢٣ بنیامین او حشوب هغه برخه جوړه کړه چې د هغوی کور ته مخامخ وه. د معسیا زوی او د عنیا لمسی عزریا هغه برخه جوړه کړه

چې د هغه د کور په خوا کې وه. (۲۴) بنوي د حیناداد زوی بله برخه جوړه کړه چې د عزریا د کور څخه د دېوال تر کنجه پورې وه. (۲۵) -

(۲۶) فالال د اوزای زوی بله برخه جوړه کړه چې د دېوال د کنج او د هغې پورتنۍ ماڼۍ د برج څخه پیل شوې وه چې د ساتونکو خوږلی ته نژدې وه. فدايا د فرعوش زوی بله برخه جوړه کړه چې په ختیځ کې د اوبو د دروازې او د خدای د کور د پهره دارۍ برج ته مخامخ وه. دا د ښار هغې برخې ته نژدې وه چې د عوفل په نوم یادېدل او د خدای د کور خدمتگاران په کې اوسېدل.

د دېوال نور ودانوونکي

(۲۷) د تقوع خلکو د دېوال بله برخه جوړه کړه او دا د هغوی دوهمه برخه وه. هغه برخه د هغه ځای څخه پیل شوې وه چې د خدای د کور د څارنې لوی برج ته مخامخ وه او د عوفل تر دېواله پورې رسېدله. (۲۸) د کاهنانو یوې ډلې د دېوال بله برخه جوړه کړه چې د اسونو د دروازې په شمال کې وه. هر یو په هغې برخې باندې کار کاوه چې د هغه د کور په مخکې وه. (۲۹) صادق د یمیر زوی د دېوال بله برخه جوړه کړه چې د هغه د کور په مخکې وه. شمعیه د شکنیا زوی چې د ختیځې دروازې ساتونکی ؤ، د دېوال بله برخه جوړه کړه. (۳۰) حنیا د شلمیا زوی او حانون د صالاف شپږم زوی د دېوال بله برخه جوړه کړه چې دا د هغوی دپاره دوهمه برخه وه. مشلام د برکیا زوی د دېوال بله برخه جوړه کړه چې د هغه د کور په مخکې وه. (۳۱) ملکیا چې یو زرگر ؤ، د دېوال هغه برخه جوړه کړه چې د خدای د کور د کارگرانو او سوداگرانو تر کوره پورې رسېدله.

دا حای د حاضری دروازی ته مخامخ ؤ چې هغې کوتې ته نژدې ؤ چې د دېوال په شمال ختیځ کنب باندې وه. (۲۲) زرگرانو او سوداگرانو د دېوال وروستنی برخه چې د کنب د کوتې څخه د پسونو تر دروازی پورې رسېدله، جوړه کړه.

د بیا ودانولو سره مخالفت

۴ (۱) کله چې سنبلط واورېدل چې مونږ یهودیان د دېوال په بیا ودانولو باندې بوخت وو، هغه ډېر په قهر شو او په مونږ باندې یې ملنډې ووهلې. (۲) هغه د خپلو ملگرو او د سامریانو د لښکرو په مخکې وویل: «دا بېچاره یهودیان څه کوي؟ ایا دوی نیت لري چې دا ښار بېرته ودان کړي؟ ایا دوی فکر کوي چې د قربانیو په وړاندې کولو سره به وکولای شي چې دا کار په یوه ورځ کې پای ته ورسوي؟ ایا دوی کولای شي چې د دې سوځېدلي ښار د ډبرو څخه د ودانۍ تیرې جوړې کړي؟» (۳) طوبیا د هغه په څنگ کې ولاړ ؤ او ویې ویل: «هغوی څه ډول دېوال جوړوي؟ که چېرې یو گیدر هم په هغه باندې وڅېړي، نو د هغوی دغه د تیرو دېوال وړانولې شي!» (۴) ما دعا وکړه: «ای زمونږ خدایه! واوره چې هغوی څنگه په مونږ باندې ملنډې ووي. دا ملنډې دې په خپله په هغوی باندې ووهل شي. د هغوی هرڅه دې لوټ شي او هغوی دې پردي وطن ته د اسیرانو په توگه بوتلل شي. (۵) د هغوی بد کارونه مه بڅنه او د هغوی گناهونه مه هېروه، ځکه چې هغوی د معمارانو یعنی زمونږ سپکاوی کوي.»

٦ نو مونږ د دېوال بيا ودانولو ته دوام ورکړ او د هغه لوړوالی
نيمایي ته ورسېده، ځکه چې خلکو په شوق سره کار کاوه.

٧ خو کله چې سنبط، طوبيا او د عربو، عمون او اشدود خلکو
واورېدل چې د اورشلیم د دېوال د بيا جوړولو کار په مخ روان دی
او د دېوال سوري بندېږي، نو هغوی ډېر په قهر شول. ٨ نو هغوی
ټولو دسيسه جوړه کړه چې راشي او په اورشلیم باندې حمله وکړي
او گډوډي جوړه کړي، ٩ خو مونږ خپل خدای ته دعا وکړه او د
خپل ځان د ساتنې دپاره مو د هغوی په وړاندې شپه او ورځ
ساتونکي ځای په ځای کړل.

١٠ د يهودا خلکو دا سندره وويله:

مونږ ستړي شوي يو په وړلو د بارونو

څنگه به يووړل شي دومره ماتې تېرې

مونږ به څنگه جوړوو دا دېوال؟

١١ زمونږ دښمنانو به ويل: «مخکې له دې چې يهوديان په دې پوه
شي چې څه وشول، مونږ به په غلا ورشو او هغوی به ووژنو، ترڅو د
هغوی د کار مخه ونيسو.» ١٢ خو هغه يهوديان چې زمونږ دښمنانو
ته نژدې اوسېدل، هغوی به بيا راتلل او مونږ به يې د دښمنانو د
هغو نقشو څخه خبرولو چې زمونږ په ضد به يې جوړولې. ١٣ نو
ما خلک ولېږل چې د دېوال په هغو ټيټو ځايونو کې چې لا جوړ
شوي نه وو، پهره وکړي. هغوی مې د کورنيو په ترتيب ځای په ځای

کړل او د خپلو تورو، نېزو او لیندو سره هلته ودرېدل. (۱۴) کله چې ماته معلومات وشو، نو زه پاڅېدم او مشرانو، مامورینو او د قوم پاتې خلکو ته مې وویل: «د خپلو دښمنانو څخه مه وپرېږئ. دا یاد ساتئ چې څښتن څومره لوی او هیبتناک دی. نو تاسو د خپلو خپلوانو، اولادونو، ښځو او کورونو په خاطر وجنگېږئ.»

(۱۵) زمونږ دښمنان پوه شول چې مونږ د هغوی د دسیسې څخه خبر یو او هغوی په دې باندې هم پوه شول چې خدای د هغوی پلانونه شنې کړي دي. نو مونږ ټول بیرته لاړو چې د دېوال د بیا ودانولو کار وکړو. (۱۶) د هماغه وخت څخه وروسته زما نیمو خلکو کار کاوه او نیمو خلکو چې د زغرو کالي یې اغوستي وو او په نېزو، سپرونو او لیندو باندې سمبال وو، پهره کوله. مشرانو د کارگرانو ملاتړ کاوه. (۱۷) هغه څوک چې د دېوال په ودانولو باندې بوخت وو او هغو خلکو چې د ودانۍ مواد به یې وړل، په یو لاس کې به یې وسله نیولې وه او په بل لاس به یې کار کاوه. (۱۸) د معمارانو څخه به هر یو خپله توره تر ملا تړلې وه او کار به یې کاوه. هغه سړی چې د خطر سرنی یې واهه، زما په څنګ کې ولاړ ؤ. (۱۹) نو ما شریفو خلکو او د هغوی مامورینو او نورو خلکو ته وویل: «زمونږ کار ډېر دی او ساحه یې دومره پراخه ده چې مونږ یو د بل څخه په یو لېږي فاصله کې یو. (۲۰) کله چې تاسو د سرنی اواز واورېد، زر راشی او زما په شاوخوا باندې راټول شی. زمونږ خدای به زمونږ دپاره وجنگيږي.» (۲۱) نو هر ه ورځ به د سهار نه د شپې د ستورو د راختلو پورې زمونږ نیمو کسانو په دېوال باندې کار کاوه او نورو نیمو به د خپلو نېزو سره ولاړ او پهره به یې کوله.

٢٢ په دې وخت کې ما د کار مسوولانو ته وویل چې دوی دې د خپلو مرستیالانو سره د شپې له خوا په اورشلیم کې پاتې شي، ترڅو هغوی وکولای شي چې د شپې له خوا د ښار ساتنه وکړي او د ورځې له خوا کار وکړي. ٢٣ په دې وخت کې ټولو خپل کالي نه ویستل او تل به په وسلو سمبال وو. نه ما، نه زما خپلوانو، نه زما خدمتگارانو او نه زما ساتونکو، حتی هغه وخت چې د اوبو دپاره تلل، وسله به یې په ځمکه نه ایښودله.

نحمیا د غریبانو سره مرسته کوي

٥ ١ په دې وخت کې زیات شورماشور جوړ شو. ډېرو خلکو او د هغوی ښځو د نورو یهودیانو په ضد شکایت پیل کړ. ٢ ځینو وویل: «زمونږ کورنۍ ډېرې لویې دي، نو مونږ غلو دانو ته اړتیا لرو ترڅو ژوندي پاتې شو.» ٣ نورو وویل: «مونږ مجبور یو چې خپل پټي، د انگورو باغونه او خپل کورونه گرو کړو، ترڅو د دې قحطۍ په وخت کې په پوره اندازه غلې دانې په بیه واخلو.» ٤ نورو وویل: «مونږ مجبور شو چې پاچا ته د خپلو پټیو او انگورو د باغونو د مالېې د ورکولو دپاره پیسې پور کړو.» ٥ مونږ لکه د نورو یهودیانو په شان د یو قوم څخه یو. زمونږ اولادونه هم د هغوی د اولادونو په شان دي. خو مونږ مجبور یو چې خپل اولادونه غلامان کړو او زمونږ د لورگانو څخه ځینې لا پخوا د وینځو په توگه خرڅې شوې دي. مونږ بې وسه یو، ځکه چې زمونږ پټي او د انگورو باغونه گرو شوي دي.»

٦) کله چې ما د هغوی شکایتونه او تورونه واورېدل، ډېر په قهر

شوم. (٧) د فکر کولو نه وروسته ما د قوم مشران او مامورین

ملامته کړل او هغوی ته مې وویل: «تاسو ولې د خپلو خپلوانو څخه

سود اخلي؟» بیا مې د هغوی په ضد لویه جرگه راوغوښتله. (٨)

هغوی ته مې وویل: «ترڅو پورې چې مونږ کولای شول، خپل

یهودي خپلوان مو چې په پرديو قومونو باندې خرڅ شوي وو، بېرته

واخیستل. اوس تاسو هغوی دې ته مجبوروي چې خپل ځانونه په

مونږ، یعنې په خپلو خلکو باندې خرڅ کړي!» مشران غلي شول او

ځواب یې نه درلود. (٩) بیا مې وویل: «تاسو چې کوم کار کوئ

هغه ښه نه دی! تاسو باید د خدای څخه ووېرېږئ او هغه کار وکړئ

چې ښه وي. نو تاسو باید زمونږ دښمنانو یعنې غیریهودیانو ته وخت

ورنه کړئ چې په مونږ باندې ملنډې ووهي. (١٠) ما، زما خپلوانو او

زما ملگرو، خلکو ته پیسې او غلې دانې په پور ورکړې دي، خو مونږ

باید د هغو په بدل کې سود ونه غواړو. (١١) تاسو چې د هغوی پټي،

د انگورو باغونه، د زیتونو باغونه او کورونه او هم هغه سود چې د

پیسو، غلو دانو، شرابو او د زیتونو د تېلو په خاطر د هغوی څخه

اخیستی دی، همدا نن بېرته ورکړئ.» (١٢) مشرانو ځواب ورکړ:

«څنگه چې تاسو وایئ هماغسې به وکړو. مونږ به د هغوی جايداد

بېرته ورکړو او خپل پورونه به ورڅخه نه غواړو.» کاهنان مې

راوغوښتل او د هغوی په مخکې مې مشرانو او مامورینو ته قسم

ورکړ چې په هغې وعدې باندې چې همدا اوس یې وکړه، ټینګ

ودرېږي. (١٣) بیا مې خادر راوویست او هغه مې وڅنډه. بیا مې

ویل: «ستاسو څخه هرڅوک چې په خپله وعده باندې ونه درېده،

نو خدای به هغه همداسې وځنډي. هغه به ستاسو څخه ستاسو
کورونه او ټول شیان واخلي او تاسو ته به هېڅ شی پرېږدي.»
هرڅوک چې حاضر ؤ، ویې ویل: «آمین!» او د څښتن ثنا یې وویل.
څنگه چې خلکو وعده وکړه، هماغسې یې وکړل.

د نحمیا سخاوت

۱۴ د دې ټولو دولسو کالو په دوران کې چې زه د یهودا والي وم،
یعنې د ارتخششتا د پاچاهۍ د شلم کال څخه تر دوه دېرشم کاله
پورې نه ما او نه زما خپلوانو د والي دپاره هغه ټاکل شوې ډوډۍ
خوړله. ۱۵ زما څخه مخکې هر والي به په خلکو باندې دروند بار
ایښوده، یعنې د هغوی څخه به یې د خوړو او شرابو دپاره د ورځې
خلوېښت د سپینو زرو سکې غوښتلې. حتی د هغوی مامورینو به په
خلکو باندې ظلم کاوه. خو ما داسې کار نه کاوه، ځکه چې د خدای
څخه وپرېدم. ۱۶ ما خپل ټول قوت او طاقت د دېوال په بیا
ودانولو باندې ولگاوه او هېڅ ځمکه مې د ځان دپاره وانخیستله. زما
ټول خدمتگاران هلته د کار دپاره راټول شوي وو. ۱۷ برسېره پر
هغو ټولو خلکو چې د شاوخوا قومونو څخه به ماته راتلل، ما تل د
یهودیانو یو سلو پنځوسو کسانو او د هغوی مامورینو ته په خپل
دسترخوان باندې ډوډۍ ورکوله. ۱۸ ما به هره ورځ یو غوی، شپږ
چاغ پسونه، چرگان او په هرو لسو ورځو کې به مې یو ځل په زیاته
اندازه هر ډول شراب تیارول. ما د والي په توګه د خپلو خوړو د
لګښت غوښتنه نه ده کړې. زه پوهېدم چې دا په خلکو باندې خومره
دروند بار دی.

۱۹) ای زما خدایه، ما در په یاد کړه او د هغه څه په خاطر چې د دې خلکو دپاره مې کړي دي ماته برکت راکړه.

د نحمیا په خلاف دسیسې

۶ (۱) سنبلط، طوبیا او چشم چې عرب ؤ او زمونږ نورو د بنمنانو واورېدل چې مونږ د دېوال د ودانولو کار پای ته رسولی دی او په هغه کې هېڅ سوری پاتې نه دی. یوازې د دروازو د پلو د اېښودلو کار پاتې ؤ. (۲) نو سنبلط او چشم ماته یو پیغام راولېږه او دا وړاندیز یې وکړ چې د هغوی سره د اونو په ډاگ کې په یوه کلي کې وگورم. زه پوه شوم چې دا د هغوی یو چل ؤ او غوښتل یې چې ماته زیان ورسوي. (۳) هغوی ته مې استازي ورولېږل چې داسې ورته ووايي: «زه په یو مهم کار باندې بوخت یم. زه نه شم کولای چې خپل کار پرېږدم، هلته درشم او ستاسو سره وگورم.» (۴) هغوی څلور ځلې هماغه پیغام راولېږه او ما ورته هر ځل هماغه ځواب ورلېږه. (۵) نو سنبلط خپل خدمتگار د پنځم ځل دپاره د یو لیک سره راولېږه، دا یو سرخلاصی لیک ؤ. (۶) په هغه کې داسې لیکل شوي وو:

«چشم وایي چې د گاونډیو قومونو په منځ کې داسې اوازې دي چې ته او یهودیان اراده لرئ چې سرکښي وکړئ، نو په دې خاطر تاسو دا دېوال ودانوی. دا هم وایي چې ته غواړې خپل ځان د هغوی پاچا کړې. (۷) همدارنگه تا نبیان هم ټاکلي دي چې په اورشلیم کې داسې اعلان وکړي چې نحمیا

د يهودا پاچا دی. نو دا خبر به بېرته پاچا ته ورسېږي، ښه به
دا وي چې زما سره وگورې، ترڅو په دې اړه يو د بل سره
مشوره وکړو.»

۸ ما هغه ته ځواب ورولېږه: «ته چې څه وايې په هغې کې هېڅ
رښتيا نشته. دا ټولې خبرې تا د خپله ځانه جوړې کړې دي.»

۹ هغوی ټولو هڅه کوله چې مونږ ووېروي او د دې کار څخه
لاس واخلو. خو ما خدای ته دعا وکړه چې ماته قوت راکړي.

۱۰ شمعيه د دلایا زوی او د مهيتيبيل لمسي نه شو کولای چې
خپل کور پرېږدي، نو زه د هغه د ليدلو دپاره لاړم. چې کله يې زه
وليدم، ويې ويل: «بايد د خدای په کور کې پټ شو او دروازې قلف
کړو، ځکه چې هغوی د شپې راځي چې تا ووژني.» ۱۱ ما ځواب
ورکړ: «زه داسې سړی نه يم چې وتښتم او پټ شم. ايا ته فکر کوې
چې زه به د خدای په کور کې په پټېدلو سره خپل ژوند وژغورم؟ زه
به دا کار ونه کړم.» ۱۲ کله چې ما په دې اړه فکر وکړ نو پوه شوم
چې خدای شمعيه نه دی رالېږلی، بلکې طوبيا او سنبلط هغه ته
رشوت ورکړی دی چې ماته دا خبرداری راکړي. ۱۳ هغوی هغه
اجير نيولی ؤ چې ما ووېروي او گناه وکړم، ترڅو هغوی وکولای شي
چې زما نوم بد کړي او ومې شرموي. ۱۴ ما دعا وکړه: «ای زما
خدایه، هغه څه چې طوبيا او سنبلط وکړل هغه در په یاد کړه او
هغوی ته سزا ورکړه. همدارنگه نوعديه پيغمبره او نور ټول نبیان در
په یاد کړه چې غوښتل يې ما ووېروي.»

د دېوال د کار سرته رسېدل

١٥ دېوال په دوه پنځوس ورځو کې د ایلول د میاشتې په پنځه
ویشتمه نېټه پای ته ورسېده. ١٦ کله چې زمونږ ټول دښمنان خبر
شول چې کار پای ته ورسېده، نو شاوخوا قومونه ووپرېدل او رسوا
شول، ځکه چې هغوی په دې پوه شول چې زمونږ خدای د دېوال په
بیا ودانولو کې زمونږ سره مرسته کړې ده.

١٧ په دې ټوله موده کې یهودي مشرانو او طوییا یو بل ته لیکونه
استول. ١٨ دوه دلیلونه وو چې په یهودا کې ډېرو خلکو د طوییا
سره قسم کړی ؤ: یو دا چې شکنیا د آرح زوی د هغه خسر ؤ او بل
دا چې د طوییا زوی یهوحنان د برکیا د زوی مشلام د لور سره واده
کړی ؤ. ١٩ خلکو به زما په مخکې د طوییا د ښو کارونو په اړه
خبرې کولې او زما خبرې به یې هغه ته رسولې. نو طوییا به لیکونه
رالېږل چې ما ووېروي.

٧ ١ نو دېوال ودان شو، ټولې دروازې په خپلو ځایونو کې
کېښودل شوې او د خدای د کور ساتونکو، سندرغاړو او لایوانو ته
خپل کارونه وسپارل شول. ٢ دوه کسان مې د اورشلیم د ښار د
اداره کولو دپاره د چارواکو په توګه وټاکل: زما ورور حناني او د
جنگي کلا قوماندان حنیا. حنیا د ډېرو خلکو په پرتله یو اعتباري
سړی ؤ او له خدایه وېرېده. ٣ ما هغوی ته وویل: «د اورشلیم
دروازې تر هغه وخته پورې مه خلاصوئ، ترڅو لمر ښه نه وي
راختلی او د لمر پرېوتلو په وخت کې یې د ساتونکو د رخصتېدلو

څخه مخکې ترې او اړم ورته اچوئ.» هغوی ته مې دا هم وويل چې
د اورشلیم د اوسېدونکو څخه ساتونکي وټاکي او د هغوی څخه
ځينې کسان پوستو ته ورکړي او نور دې د خپلو کورونو په شاوخوا
سيمه کې گزمه وکړي. (۴) اورشلیم يو لوی او پراخه ښار ؤ، خو
ډېر خلک په کې نه اوسېدل او تر هغه وخته پورې لا کورونه په کې
بېرته جوړ شوي نه وو.

د راستانه شويو جلاوطنو لست

(عزرا ۲: ۱ - ۷۰)

(۵) خدای دا فکر زما په زړه کې واچاوه چې قوم او د هغوی
مشران او مامورين د هغو د کورنيو د سوانحو د ثبتولو دپاره راټول
کړم. ما د هغو خلکو نسب نامې راپيدا کړې چې د اسيرتوب څخه
لومړی راستانه شوي وو او دا هغه معلومات دی چې ما راپيدا کړ:

(۶) ډېرو جلاوطنو خلکو د بابل ولايت پرېښود او اورشلیم او
يهودا ته يعنې خپلو ښارگوټو ته راستانه شول. له هغه وخت څخه
چې نبوکدنصر پاچا هغوی د اسيرانو په توگه بابل ته بېولي وو، د
هغوی کورنی هلته په جلاوطنۍ کې اوسېدلې. (۷) دا د هغوی
مشران وو: زروبايل، يشوع، نحميا، عزريا، رعميا، نحمانی، مردخای،
بلشان، مسفارت، بغواي، نحوم او بعنه.

(۸) - (۲۵) دا د اسراييلو د طايفو لست دی چې په هغه کې د هرې
طايفې د خلکو شمېر ليکل شوی دی چې د جلاوطنۍ څخه راستانه
شوي وو:

د فرعوش له طایفې څخه - ۲۱۷۲ تنه

د شفتیا له طایفې څخه - ۳۷۲ تنه

د آرح له طایفې څخه - ۶۵۲ تنه

د فحت موآب له طایفې څخه چې د یشوع او یوآب د

اولادې څخه وو - ۲۸۱۸ تنه

د عیلام له طایفې څخه - ۱۲۵۴ تنه

د زتو له طایفې څخه - ۸۴۵ تنه

د زکي له طایفې څخه - ۷۶۰ تنه

د بنوي له طایفې څخه - ۶۴۸ تنه

د بیای له طایفې څخه - ۶۲۸ تنه

د عزجد له طایفې څخه - ۲۳۲۲ تنه

د ادونیقام له طایفې څخه - ۶۶۷ تنه

د بغوای له طایفې څخه - ۲۰۶۷ تنه

د عادین له طایفې څخه - ۶۵۵ تنه

د آطیر له طایفې څخه چې د حزقیا په نوم هم یادېده - ۹۸

تنه

د حاشوم له طایفې څخه - ۳۲۸ تنه

د بیسای له طایفې څخه - ۳۲۴ تنه

د حاریف له طایفې څخه - ۱۱۲ تنه

د جبعون له طایفې څخه - ۹۵ تنه

هغه خلک چې نیکونه یې په لاندېنیو ښارگوټو کې

(۲۶) - (۳۸)

اوسېدل، هم راستانه شول:

د بیت لحم او نطوفه څخه - ۱۸۸ تنه
 د عناتوت څخه - ۱۲۸ تنه
 د بیت عزموت څخه - ۴۲ تنه
 د قریت یعاریم، کفیری او بیروت څخه - ۷۴۳ تنه
 د رامې او جبعې څخه - ۶۲۱ تنه
 د مخماس څخه - ۱۲۲ تنه
 د بیت ییل او عای څخه - ۱۲۳ تنه
 د بل نبو څخه - ۵۲ تنه
 د بل عیلام څخه - ۱۲۵۴ تنه
 د حاریم څخه - ۳۲۰ تنه
 د اریحا څخه - ۳۴۵ تنه
 د لود، حادید او اونو څخه - ۷۲۱ تنه
 د سناعه څخه - ۳۹۳۰ تنه

دا د هغو کاهنانو د طایفو لست دی چې د جلاوطني څخه
 راستنې شوي: ۳۹ - ۴۲

د یدعیا د طایفې څخه چې د یشوع د اولادې څخه وو -
 ۹۷۳ تنه
 د یمیر د طایفې څخه - ۱۰۵۲ تنه
 د فشحور د طایفې څخه - ۱۲۴۷ تنه
 د حاریم د طایفې څخه - ۱۰۱۷ تنه

د لاویانو هغه طایفې چې د جلاوطني څخه راستنې ۴۳ - ۴۵

د يشوع او قدمي بيل د طايفو څخه چې د هودويا اولاده وه
- ۷۴ تنه

د خدای د کور د سندرغاړو څخه چې د اساف اولاده وه -
۱۴۸ تنه

د خدای د کور د ساتونکو څخه چې د شلوم، آطير، طلumon،
عقوب، حطيطا او شوبای اولاده وه - ۱۳۸ تنه

د خدای د کور د خدمتگارانو طايفې چې د جلاوطني
څخه راستنې شوې:

صیحا، حسوفا، تباعوت، قیروس،
سیعا، فادون، لبانه، حجابه، شلمای،
حانان، جدیل، جحر، ریایاه، رزین،
نقودا، جزام، عزه، فاسیح، بیسای،
معونیم، نفوشسیم، بقبوق، حقوفا،
حرحور، بزلیت، محیدا، حرشا،
برقوس، سیسرا، تامح، نصیح او حطیفا.

د سلیمان د خدمتگارانو هغه طايفې چې د جلاوطني
څخه راستنې شوې:

سوطای، صوفرت، فریدا،

يعله، درقون، جدیل، شفتیا،
حطیل، فوخرت حظبايم او آمون.

⑥٠ د خدای د کور د خدمتگارانو او د سلیمان د خدمتگارانو د
اولادې ټول شمېر چې د جلاوطني څخه راستانه شوي وو، ۳۹۲ تنه
وو.

⑥١-⑥٢ شپږ سوه دوه څلوېښت تنه د دلایا، طوییا او نقودا د
طایفو څخه وو او د تل ملح، تل حرشا، کروب، ادون او یمیر د
بنارگوټو څخه راستانه شوي وو، خو هغوی نه شو کولای دا ثابته
کړي چې د اسرایلیانو د اولادې څخه دي.

⑥٣-⑥٤ د کاهنانو دغو لاندېنیو طایفو ونه شو کولای چې خپلې
سوانح راپیدا کړي، ترڅو خپل نیکونه ثابت کړي: حبايا، هقوس او
برزلای چې د کاهنانو د طایفې نیکه ؤ، د جلعادي برزلای د طایفې د
یوې ښځې سره واده کړی ؤ او د خپل خسر د طایفې په نوم یاد شو.
خرنگه چې هغوی نه شو کولای دا ثابته کړي چې د هغوی نیکونه
څوک وو، نو هغوی ناپاک گڼل کېدل، نو ځکه د کاهنانو په توگه ونه
منل شول. ⑥٥ د یهودیانو والي هغوی ته وویل: «تر هغې پورې
چې د کوم کاهن له خوا د اوریم او تمیم په وسیله معلومه نه شي چې
تاسو په رښتیا سره کاهنان یئ، تاسو نه شی کولای هغه ډوډی
وخورئ چې خدای ته وړاندې کېږي.»

⑥٦-⑥٩ د هغو جلاوطنو خلکو شمېر چې راستانه شوي وو، ټول

۴۲۳۶۰ تنه وو. برسپره پردې هلته ۷۳۳۷ تنه نارينه او بنځينه خدمتگاران وو. د نارينه او بنځينه سندرغاړو شمېر دوه سوه پنځه خلوېښت تنه وو. لاندېني څاروي هم ورسره وو:

اسونه - ۷۳۶

قچرې - ۲۴۵

اوبنان - ۴۳۵

خره - ۶۷۲۰

ⓧⓧ-ⓧⓧ د طایفو ځينو مشرانو د خدای د کور د بيا ودانولو د

لگښت دپاره مرسته وکړه. والي دا شيان خزاني ته ورکړل: اته

کيلو گرامه سره زر، د مراسمو د سرته رسولو په خاطر ۵۰ دانې کاسې

او د کاهنانو دپاره ۵۳۰ چينې. د طایفو ځينو مشرانو دا شيان خزاني

ته ورکړل: ۱۶۸ كيلو گرامه سره زر او ۱۲۵۰ كيلو گرامه سپين زر.

نورو خلکو دا شيان ورکړل: ۱۷۰ كيلو گرامه سره زر، ۱۱۰۰

کيلو گرامه سپين زر او د کاهنانو دپاره ۶۷ چينې.

ⓧⓧ نو کاهنان، لايوان، د خدای د کور ساتونکي، سندرغاړي، نور

خلک، د خدای د کور خدمتگاران يعنې د اسراييلو ټول قوم د يهودا

په ښارگوټو او ښارونو کې ځای په ځای شول.

عزرا خلکو ته په لوړ اواز تورات لولي

ⓧⓧ په اوومه مياشت د اسراييلو قوم ټول په خپلو ښارونو کې

ځای په ځای شول. د همدې میاشتې په لومړۍ ورځ هغوی ټول په اورشلیم کې د اوبو د دروازې مخې ته په خوږې کې سره راټول شول. هغوی د عزرا څخه چې د شریعت عالم ؤ، وغوښتل چې د تورات کتاب چې څښتن د موسی په وسیله اسراییلو ته ورکړی ؤ، راوړي. (۲) نو عزرا هغه کتاب هغه ځای ته راوړ چې خلک په کې راټول شوي وو، یعنې سړي، ښځې او هغه ماشومان چې په داسې عمر کې وو چې د پوهېدلو توان یې درلود. (۳) عزرا دروازې ته په مخامخ خوږې کې د سهار وختي څخه تر غرمې پورې هغوی ته تورات ولوست او هغوی ټولو ورته په غور سره غوږ نیولی ؤ. (۴) عزرا د لرگي په منبر باندې چې د همدې مقصد دپاره جوړ شوی ؤ، ولاړ ؤ. د هغه ښي لاس ته متتیا، شمع، عنایا، اوریبا، حلقیا او معسیا او چپ لاس ته یې فدایا، میشاییل، ملکیا، حاشوم، حشبدانه، زکریا او مشلام ولاړ وو. (۵) عزرا په یو داسې لوړ ځای کې ولاړ ؤ چې هرچا لیدلی شو. کله چې هغه کتاب پرانیست، هغوی ټول ودرېدل. (۶) عزرا لوی څښتن خدای ته ثنا وویل او ټول قوم خپل لاسونه پورته کړل او په ځواب کې یې وویل: «آمین! آمین!» هغوی په سجده شول او د څښتن عبادت یې وکړ. (۷) وروسته بیا هغوی پاڅېدل او په خپلو ځایونو کې ودرېدل او دغو لاویانو ورته د تورات کتاب بیان کړ: یسوع، باني، شریبا، یامین، عقوب، شبتای، هودیبه، معسیا، قلیطا، عزریا، یوزاباد، حانان او فلایا. (۸) هغوی د خدای د تورات کتاب په لوړ اواز لوسته او هغه یې تشریح کاوه، ترڅو خلک پرې پوه شي. (۹) کله چې خلکو ته شریعت لوستل کېده، هغوی په ژړا پیل وکړ. نو نحمیا والي، عزرا کاهن او د شریعت عالم او هغو لاویانو چې

خلکو ته يې شريعت تشریح کاوه، ټولو خلکو ته وويل: «دا ورځ ستاسو د خښتن خدای سپېڅلې ورځ ده. نو تاسو ویر او ژړا مه کوئ. ﴿١٠﴾ اوس خپلو کورونو ته لاړ شئ او جشن ونیسی. د خپلو خوندورو خوړو او شرابو څخه هغه چاته چې نه يې لري د هغوی برخه ورکړئ. نن ورځ زمونږ د خښتن دپاره یوه سپېڅلې ورځ ده، نو مه خفه کېږئ. د خښتن خوشحالي ستاسو قوت دی.»

﴿١١﴾ لاویانو هم خلک ارام کړل او هغوی ته يې وويل: «غلي شی! نن ورځ یوه سپېڅلې ورځ ده، نو مه ژاړئ او مه خفه کېږئ.» ﴿١٢﴾ نو ټول خلک خپلو کورونو ته لاړل. هغوی په ډېره خوشحالی سره خوړل او ويې خښل او څه چې يې درلودل، د هغو څخه يې نورو ته هم د هغوی برخه وروولېرله، ځکه څه چې هغوی ته لوستل شوي وو، ورباندې پوه شول.

د جونگړو اختر

﴿١٣﴾ یوه ورځ وروسته د ټولو طایفو مشران د کاهنانو او لاویانو سره یوځای عزرا ته ورغلل چې هغوی د تورات حکمونه زده کړي. ﴿١٤﴾ هغوی په دې پوه شول چې په شريعت کې لیکل شوي دي چې خښتن د موسی په وسیله حکم کړی ؤ چې په اوومه میاشت چې هغوی اختر لمانځي، باید په جونگړو کې واوسېږي. ﴿١٥﴾ دا هغه حکم ؤ چې هغوی باید په اورشلیم او نورو ښارگوټو کې اعلان وکړي: «غرونو ته لاړ شئ او د زيتونو، ځنگلي زيتون، اس، خرما او نورو ونو څانگې راوړئ چې په شريعت کې د لیکل شویو لارښوونو سره سم د هغو څخه جونگړې جوړې کړئ.»

١٦ نو خلکو د ونو خانگې راوړلې او د خپلو کوټو په بامونو، په خپلو حوډلیو، د خدای د کور په حویلی او د اوبو د دروازې او د افرایم د دروازې په عمومي میدان کې یې ورڅخه جونگرې جوړې کړې. ١٧ هغو ټولو خلکو چې د اسیرتوب څخه بېرته راغلي وو، جونگرې جوړې کړې او په هغو کې اوسېدل. هغوی ټول ډېر خوشحاله وو، ځکه چې د نون د زوی یوشع د زمانې څخه تر هغې ورځې پورې اسرایلیانو په دې ډول جشن نه و لمانځلی. ١٨ د اختر د لومړۍ ورځې څخه تر وروستۍ ورځې پورې عزرا هره ورځ د خدای د تورات یوه برخه په لوړ اواز لوستله. هغوی دا اختر اووه ورځې ولمانځه او د شریعت سره سم په اتمه ورځ نوموړي مراسم په دعا او عبادت سره پای ته ورسېدل.

د گناهونو د اقرار دعا

١-٢ د همدې میاشتې په څلورویشتمه ورځ د اسرایلیو قوم سره راټول شو چې روژه ونیسي، د دې دپاره چې د خپلو گناهونو په خاطر خپل خفگان څرگند کړي. هغوی له پخوا نه خپل ځانونه د ټولو پرديو قومونو څخه بېل کړي وو. هغوی د خفگان د نښې په توگه د ویر کالي اغوستي وو او په خپلو سرونو باندې یې خاورې اچولې وې. بیا هغوی ودرېدل او په هغو گناهونو باندې یې اقرار وکړ چې دوی او د دوی نیکونو کړي وو. ٣ هغوی درې ساعته ولاړ وو او د خپل څښتن خدای تورات ته یې غوږ نیولی ؤ او درې ساعته نور یې په خپلو گناهونو باندې اقرار وکړ او د خپل څښتن خدای

عبادت يې وکړ.

④ يشوع، باني، قدمي ييل، شبنيا، بوني، شربيا، باني او کناني په هغه منبر باندې ودرېدل چې د لاويانو دپاره ؤ او په لوړ اواز يې خپل خښتن خدای ته زاری وکړې.

⑤ دغو نورو لاويانو خلکو ته د عبادت دپاره بلنه ورکړه: يشوع، قدمي ييل، باني، حشبنيا، شربيا، هوديا، شبنيا او فتحيا. هغوی وويل:

پاخېرئ وکړئ ستاينه د خپل خښتن خدای

ستاينه وکړئ د هغه د تل دپاره

هر يو دې وکړي د هغه د جلالي نوم صفت

ثنا دې وي ستا پر جلاله نوم ته

چې لوی دی ټولو صفتونو څخه

⑥ ته خښتن يې يوازې ته خښتن يې

تا دي جوړ کړي اسمانونه ټول د ستورو سره

تا پيدا کړې ځمکه، بحيره او هر څه چې دي

هغو کې

تا وربخښلی دی ژوندون ټولو ته

تاته سجده کړي ستا عبادت کړي

اسماني ځواکونه

٧ ته يې هغه خښتن خدای چا چې کړ غوره ابرام

تا راوويست هغه د کلدانيانو د اور د ښار څخه

او د هغه نوم دې ابراهيم کېښود

٨ ته شوې پوه چې هغه تاته وفادار دی

او تا وکړ د هغه سره لوظ

تا وعده وکړه چې اولادې ته د هغه

به ورکړې د کنعانيانو ځمکه

هم د حيتيانو، اموريانو ځمکه

د فرزيانو، ييوسيانو، جرجاشيانو ځمکه

ته ودرېدلې خپله وعده باندې

ځکه چې ته يې وفادار

٩ تا وليد مصر کې زمونږه د نيکونو کړاو

کله چې وو هغوی سرې بحیرې سره

تا واورېدلې چې وهلې هغوی چيغې

د کومک په خاطر

تا وښودلې معجزې حیرانوونکې ﴿۱۰﴾

د فرعون او د هغه د درباریانو خلاف

او د هغه وطن د خلکو خلاف

ځکه ته پوهېدلې چې وکړ څنگه کبرجن چلند

دوی زموږ نیکونو سره

تا وگټلو داسې نوم چې دی پاتې تر ننه پورې

لاره دې جوړه کړه خپل قوم ته د بحیرې په منع کې ﴿۱۱﴾

پورې وتل هغوی د بحیرې له لارې په وچه ځمکه باندي

هغوی دې کړل ژورو اوبو ته گوزار

چې ورپسې وو ستا ولس پسې

ډوب شول داسې لکه تېره چې شي ډوبه

د ورځې کره دې لارښوونه ورته (۱۲)

د ستنې په شان ورپېچ باندې

روښانوله ورته لاره دې د شپې له خوا نه

په هغه اور باندې چې و د ستنې په شان

ته شوې رابنکته د سینا غره باندې (۱۳)

دوی ته دې وکړلې خبرې له اسمانه څخه

ورکړله زده کړه دې هغوی ته د باور نه ډکه

ښه قوانین عادلانه دې ورکړل

دوی ته دې وښودله خپله سپېڅلې ورځ د سبت (۱۴)

ورته دې ورکړل قوانین او تورات

په وسیله د خدمتگار خپل موسی

کله چې وېرې شول هغوی (۱۵)

تا ورته ورکړله ډوډۍ له اسمانه څخه

ورته دې ورکړلې د گټ نه اوبه

چې کله تېري شول

ودې ويل هغوی ته چې ورننوځي

ونيسي هغه ځمکه چې تا قسم کړی ؤ

چې ورته ور به يې کړې

خو زمونږ نيکونه شول سرزوري مغرور (۱۶)

سرغړونه يې وکړه ستا د امرونو څخه

سرغړونه يې وکړه ستا له اطاعته څخه (۱۷)

هغوی کړې هېرې معجزې چې بنودلې وې تا

هغوی د خپلې سرزوری په سبب کړلو يو مشر غوره

چې د مصر غلامی ته بېرته بوځي هغوی

خو ته بخښونکی خدای يې

ته مهربانه او رحيم يې ته

نه په قهر بېرې ته زر

لويه ده مينه تليپاتي ستا

تا پرېنښودل هغوی

حتی جوړ کړ هغوی بت د خوسي په شکل (۱۸)

او ويل يې چې دا هغه خدای دی

چې يې راوويستئ له مصر څخه

ای خښتنه! وکړ خومره سپکاوی ستا هغوی

خو تا پرېنښودل هغوی هلته په دښته کې (۱۹)

ځکه ډېر زیات دي رحمونه ستا

لېرې دې نه کړه ورېځ او اور هغوی نه

ورېځ به د ورځې ورته لار ښودله

اور به د شپې رڼا کوله لاره

د خپل نېک روح په وسیله دې لارښوونه د هغوی وکړه (۲۰)

تا د خوراک دپاره من ورکاوه او اوبه د ښځاک دپاره

ودې ساتل هغوی په دښته کې څلوېښت کاله (۲۱)

هېڅکله نه شول دوی محتاج هېڅ شي ته

نه شوې زړې د هغوی جامې هېڅکله

نه پرسېدې د هغوی پنبې له درده

ورته دې ورکړل پاچاهيانې او قومونه (۲۲)

په هر ځای کې دې اباد کړل هغوی

ويې نيولو د سيحون پاچا حشبون هېواد

هم يې د عوج پاچا باشان هېواد

تا ورکړل دومره زيات بچي هغوی ته (۲۳)

دومره لکه چې ستوري وي اسمان کې

تا راوستل هغه وطن ته هغوی

چې د ورکولو دې وعده کړې وه

د هغوی نيکونو سره

نو ونيوله هغوی د کنعان خاوره (۲۴)

تا اوسېدونکي کړل مغلوب هغوی ته

تا قوت ورکړ خپل قوم ته

چې هرڅه غواړي هغوی

ويې کړي د کنعان خلکو سره

او هم يې پاچاهانو سره

ستا قوم ونيول دېوال لرونکي ښارونه ۲۵

او هم يې ونيوله ځمکه حاصلخیزه

د ډېرو ښو شيانو ډک کورونه

او د لا پخوا نه کيندل شوي د اوبو ذخيري

ويې نيولي د زيتونو ونې او هم مېوه دارې ونې

او هم د انگور باغونه

وخورل ټول هغه شيان چې يې غوښتل

شول چاغ خوړلو سره

چې دې ورکړي وو هغوی ته ټول ښه شيان

هغوی ترې خوند واخیست

خو نافرمانه شو ستا قوم او شو یاغي د ستا نه ۲۶

هغوی کړه شا ستا شریعت ته کړل یې مړه ستا نبیان

خبرداری یې چې ورکړی ؤ هغوی ته

چې دروگرځي بیا ستا خواته

هغوی کړی ستا توهین دی هر وخت

نو تا په لاس ورکړل هغوی خپلو دښمنانو ته ۲۷

چې هغوی وکړ بد چلند ورسره

خو هغوی وکړ تاته سوال مرستې ته د خپل تکلیف

په وخت کې

تا دعاگانې د هغوی اسمان نه واورېدلې

د خپل لوی رحم په سبب

ودې لېږل ژغورونکي چې کړي خلاص هغوی

کله چې سوله راغله بیا هغوی وکړه گناه ۲۸

ستا په خلاف

او تا بيا وركړل هغوى د دښمنانو لاس ته

چې حكومت وكړي په هغوى باندې

خو بيا هم كله چې وويسته توبه هغوى

ستا نه يې سوال وكړ چې وژغورې دوى

تا په اسمان كې هغه واورېده

او په خپل رحمت دې وژغورل

خو خو ځله هغوى

څېړندارې دې وركړ دوى ته چې بېرته راشي (۲۹)

ستا شريعت ته

خو هغوى ونه منل ستا قوانين په خپل غرور كې

كه څه هم په قوانينو ستا تلل د ژوندانه لاره ده

خو شول سرزوري او سخت زړي هغوى

او اطاعت يې نه كړ

کلونه صبر وکړ تا او خبرداری دې ورکړ (۳۰)

دوی ته په خپل روح باندې په وسیله د نیانو

خو وو کانه ستا خلک، تا پرې حاکم کړل

نور قومونه

خو بیا هم د خپل لوی رحمت په سبب (۳۱)

تا پرېښودل هغوی او نه دې نابود کړل هغوی

ته مهربانه او رحیم خدای یې!

ای زمونږ خدایه خومره لوی یې ته (۳۲)

خومره خواکمن او وپروونکی یې ته

وفاداری سره ولاړ یې په خپل لوظ باندې

دغه سختی او کړاوونه چې تېر کړي دي مونږ

ستا په نظر کې باید نه شي بې ارزښته ښکاره

له هغې ورځې نه تر ننه پورې چې کامیاب شوي دي

په مونږ د آشور پاچاهان ا

ډېرې بلاوې نازل شوې په مونږ ټولو په شاهانو

او مشرانو زموږ.

په کاهنانو، نبیانو او نیکونو زموږ.

ته وې په حقه چې هر ځل دې راکړه مونږ ته سزا ۳۳

که څه هم مونږه کړې گناه خو وفادار یې ته

پاچاهانو زموږ، زموږ مشرانو، کاهنانو ۳۴

او نیکونو زموږ.

ستا په شریعت باندې عمل ونه کړ

هغوی ونه نیوه غوږ خبرداریو او حکمونو ته ستا

لوی برکت دې ورکړ د پاچاهۍ هغوی ته ۳۵

هم پرېمانه شتمني او حاصلخېزه ځمکه

خو هغوی نه وکړ عبادت ستا

او نه یې پرېښودلې خپلې بدې

گوره مونږ یو نن غلامان ۳۶

چې دې ورکړې وه زمونږ نیکونو ته

حاصلخیزه ځمکه

چې یې مېوې او ښه فصلونه وڅوري

وگوره نن مونږ غلامان یو په کې

۳۷) اخلي پرېمانه حاصلات د ځمکې دا پاچاهان

چې دې ټاکلي دي په مونږ باندې

ځکه چې کړې ده گناه مونږه

چې یې وي خوښه هرڅه

کړي یې په مونږ او په څارویو زمونږ

لوی مصیبت کې گرفتار یو مونږ

قوم او د خښتن سره لوظ

۳۸) د هغو ټولو پېښو له امله چې وشوې، مونږ د اسراییلو قوم یو

لیکل شوی ټینگ لوظ کوو او زمونږ مشران، لایوان او زمونږ کاهنان

به په هغه باندې خپل مهر ونه ولگوي.

۱۰) لومړنی کس چې مهر یې ولگاوه هغه والي یعنی نحمیا د

حکلیا زوی ؤ او بیا صدقیا مهر ولگاوه. لاندې خلکو هم مهر ونه ولگول:

٢-٨) کاهنان: سرايا، عزريا، ارميا، فشحور،

امريا، ملکيا، حطوش، شبنيا،
ملوک، حاريم، مريموت، عوبديا،
دانيال، جنتون، باروک، مشلام،
اييا، ميامين، معزيا، بلجای او شمعيه.

٩-١٣) لاويان: يشوع د ازنيا زوی،

بنوي د حيناداد د طايښي څخه،
قدمي بيل، شبنيا، هوديا، قليطا،
فلايا، حانان، ميکا، رحوب،
حشيبا، زکور، شربيا، شبنيا،
هوديا، باني او بنينو.

١٤-٢٧) د قوم مشران: فرعوش، فحت موآب، عيلام، زتو،

باني، بوني، عزجد، بباي، ادونيا،
بغواي، عادين، آطير، حزقيا،
عزور، هوديا، حاشوم، بيساي،
حاريف، عناتوت، نيباي، مجفيعاش،
مشلام، حيزير، مشيزبييل، صادوق،
يدوع، فلتيا، حانان، عنايا، هوشع،
حننيا، حشوب، هلو حيش، فلحا،
شوبيق، رحوم، حشبننا، معسيا،
اخيا، حانان، عانان، ملوک،

د لوظ متن

٢٨ مونيډ د اسراييلو نورو خلکو، کاهنانو، لاويانو، د خدای د کور ساتونکو، سندرغاړو، خدمتگارانو او نورو ټولو هغو خلکو چې د خدای د شريعت څخه اطاعت کوي، خپل ځانونه د هغو پرديو قومونو څخه چې زمونږ په خاوره کې اوسېږي، بېل کړل. مونيډ د خپلو بڼځو او خپلو ټولو هغو زامنو او لورگانو سره چې په دې لوظ پوهيږي، ٢٩ د خپلو مشرانو سره په دې قسم کې يوځای کېږو چې مونيډ به د خدای د شريعت سره سم چې خدای د خپل خدمتگار موسی په وسيله راکړی دی خپل ژوند تېروو. مونيډ به د خپل څښتن په ټولو حکمونو، قوانينو او شرطونو باندې عمل او د هغو اطاعت به کوو. که چېرې مونيډ هغه مات کړو، نو د خدای لعنت دې په مونيډ باندې وي.

٣٠ مونيډ دا لوظ کوو چې مونيډ به خپلې لورگانې د غيريهوديانو زامنو ته نه ورکوو او نه به پرېږدو چې زمونږ زامن د غيريهوديانو د لورگانو سره ودونه وکړي. ٣١ که چېرې پردي خلک غلې دانې يا کوم بل شی راوړي چې په مونيډ باندې يې د سبت يا په کومه بله سپېڅلې ورځ خرڅ کړي، مونيډ به يې ورڅخه وانخلو. په هر اووم کال به په ځمکه کې کرنه نه کوو او خپل ټول پورونه به وبخښو. ٣٢ مونيډ مسووليت لرو چې هر کال به د مثقال درېمه برخه سپين زر د خپل خدای د کور د لگښت دپاره ورکړو.

٣٣) مونږ به د خدای په کور کې د عبادت دپاره دا شیان تیار کړو:
سپېڅلې ډوډۍ، د غلو دانو ورځنۍ نذرانه، هغه څاروي چې د قربانيو
په توگه هره ورځ سوځول کېږي، د سبت، د نوې میاشتي د اخترونو
او نورو اخترونو دپاره سپېڅلې نذرانې، نورې سپېڅلې نذرانې، د
اسراييلو د گناهونو د کفارې نذرانې او نور شیان چې د خدای د کور
دپاره ورته اړتیا ده.

٣٤) مونږ يعنې کاهنان او لاويان او زمونږ خلک به هر کال پچه
اچوو چې دا څرگنده شي چې کومې طايفې به په ټاکلي وخت زمونږ
د خدای کور ته لرگي راوړي، ترڅو د شريعت د شرطونو سره سم
هغه سوځېدونکې قربانۍ ورباندې وسوځول شي چې زمونږ څښتن
خدای ته وړاندې کېږي. ٣٥) مونږ مسوولیت لرو چې هر کال د
څښتن کور ته د لومړنيو غلو دانو او د هرې ونې لومړنۍ مېوې د
نذرانې په توگه راوړو. ٣٦) لکه څنگه چې په شريعت کې ليکل
شوي دي، مونږ به د خپلو زامنو، غواگانو، وزو او مېرو څخه هر
لومړنی زېږول شوی هغه کاهنانو ته راولو چې د خدای په کور کې
خدمت کوي او هغه به خدای ته وقف کوو. ٣٧) مونږ به د اوږو هغه
پېره چې هر کال د لومړنيو راټولو شويو غلو دانو حاصل څخه تياره
شوې وي او د شرابو، د زيتونو د تېلو او د هر ډول مېوو د حاصل
نورې نذرانې هغو کاهنانو ته راوړو چې د خدای په کور کې د
گودامونو مسوولان دي. مونږ به د خپلو ځمکو د حاصلاتو لسمه
برخه هغو لاويانو ته چې زمونږ په ښارگوټو کې هغه راټولوي،
ورکړو. ٣٨) د لسمې برخې د راټولولو په وخت کې بايد هغه کاهنان
چې د هارون د اولادې څخه دي د لاويانو سره وي او لاويان دې د

راتول شوي عشر، لسمه برخه د خدای د کور گودامونو ته یوسي.
۳۹ د اسراییلو خلک او لاویان باید د غلو دانو، شرابو او د زیتونو
د تېلو اعانې هغو گودامونو ته راوړي په کومو کې چې د خدای د کور
لویې ساتل کېږي او کاهنان چې خدمت کوي، د خدای د کور
ساتونکي او سندرغاړي هلته اوسېږي.

مونږ به د خدای د کور په اړه بې پروايي ونه کړو.

د اورشلیم اوسېدونکي

۱۱ ۱ نو د قوم مشران په اورشلیم کې خای په خای شول او
نورو خلکو پچه واچوله چې د هرو لسو کورنیو څخه دې یوه کورنی
غوره شي او هغه دې د اورشلیم په سپېڅلي ښار کې واوسېږي او
پاتې دې په نورو ښارگوټو کې واوسېږي. ۲ هر سړی چې په
خپله خوښه حاضرېده چې په اورشلیم کې واوسېږي، خلکو د هغه
دپاره د برکت غوښتنه کوله. ۳ د اسراییلو خلک، کاهنان، لاویان،
د خدای د کور خدمتگاران او د سلیمان د خدمتگارانو اولاده د یهودا
په ښارگوټو کې په خپلو ځمکو کې اوسېدل.

دا د یهودا د ولایت د مشرانو لست دی چې په اورشلیم کې اوسېدل:

۴ په اورشلیم کې د یهودا او بنیامین د قبیلو ځینې غړي
اوسېدل چې هغه دا وو: عتایا چې د عزیا زوی ؤ او د زکریا
لمسی ؤ. د هغه په نورو نیکونو کې امریا، شفتیا او مهلیل
چې د یهودا د زوی فارص اولاده ده، شامل وو.

٥) معسيا چې د باروک زوی او د کلحوزه لمسی ؤ. د هغه په نورو نیکونو کې حزایا، عدايا، یویاریب او زکریا چې د یهودا د زوی شيله اولاده ده، شامل وو.

٦) د فارص د اولادې څخه څلور سوه اته شپېته تکره سړي چې په اورشلیم کې اوسېدل.

٧) د بنیامین د قبیلې غړي: سلو چې د مشلام زوی او د یوعید لمسی ؤ. د هغه په نورو نیکونو کې فدايا، قولایا، معسيا، ایتیل او اشعیا شامل وو.

٨) د سلو نه وروسته جباى او سلاى.

٩) ټول نهه سوه اته ویشت تنه بنیامینیان په اورشلیم کې اوسېدل. د زکری زوی یوییل د هغوی مشر ؤ او یهودا د هسنواه زوی په ښار کې د هغه مرستیال ؤ.

١٠) کاهنان: یدعیا د یویاریب زوی او یاکین.

١١) سرايا چې لوی کاهن ؤ، د حلقياء زوی او د مشلام لمسی ؤ. د هغه په نیکونو کې صادوق، مرايوت او اخیطوب شامل وو.

١٢) د دې طایفې څخه اته سوه دوه ویشت تنو د خدای په کور کې خدمت کاوه.

عدايا چې د يروحام زوی او د فلليا لمسی ؤ. د هغه په نیکونو کې امصي، زکريا، فشحور او ملکيا شامل وو.

۱۳ د دې طايفې څخه دوه سوه دوه څلوېښت تنه د کورنيو مشران

وو.

عمشيسای د عزربيل زوی او د اخزای لمسی ؤ. د هغه په نیکونو کې مشليموت او يمير شامل وو.

۱۴ د دې طايفې څخه يو سلو اته ويشت زېږور جنگيالي وو. د

هغوی مشر زبدي بيل د هجدوليم زوی ؤ.

۱۵ لاويان: شمعيه د حشوب زوی او د عزريقام لمسی ؤ.

حشيبا او بوني د هغه نیکونه وو.

۱۶ شبتای او يوزاباد مشران لاويان وو او دوی د هغو

کارونو مسوولان وو چې د خدای له کور څخه دباندې به تر سره کېدل.

۱۷ متنيا د ميکا زوی او د زبدي لمسی ؤ چې د اساف

اولاده وه. هغه د شکرگزارۍ د دعا د سندري په ويلو سره د

خدای د کور د سندرغاړو د ډلې مشري کوله.

بقبقبا د متنيا مرستيال ؤ.

عبدا د شموع زوی او د جلال لمسی ؤ چې د يدوتون د

اولادې څخه ؤ.

١٨ د اورشليم په سپېڅلي ښار کې ټول دوه سوه او څلور اتيا تنه لاويان اوسېدل.

١٩ د خدای د کور ساتونکي: عقوب، ظلمون او د هغوی خپلوان چې ټول يو سلو دوه اويا تنه وو.

٢٠ د اسراييلو نور خلک او پاتي کاهنان او لاويان د خپلو نيکونو په جايدادونو کې د يهودا په نورو ښارگوټو کې اوسېدل. ٢١ د خدای د کور خدمتگاران د اورشليم په هغې برخې کې اوسېدل چې د عوفل په نوم يادېده او هغوی د صيحا او جشفا تر نظر لاندې کار کاوه.

٢٢ عزي د باني زوی او د حشيبا لمسی ؤ، هغه د هغو لاويانو مشر ؤ چې په اورشليم کې اوسېدل. د هغه په نيکونو کې متنيا او ميکا شامل وو او ميکا د اساف د طايفې څخه ؤ چې نوموړې طايفې د خدای په کور کې د موسيقۍ مسووليت په غاړه درلود. ٢٣ د سندرغاړو ورځنی فعاليت د فارس پاچا د امر او اصولو سره سم تر سره کېده.

٢٤ فتحيا د مشيزيبيل زوی چې د زارح د طايفې او د يهودا د قبيلې څخه ؤ، د فارس په دربار کې د اسراييلو د خلکو استازی ؤ.

د نورو ښارونو او ښارگوټو اوسېدونکي

٢٥ ډېر خلک په هغو ښارگوټو کې اوسېدل چې د هغوی کروندو

ته نژدې وو. د يهودا د قبيلې خلك په قریت اربع، ديون او

يقبصي بيل او د دغو بنارونو په نژدې كليو كې اوسېدل. (۲۶)

همدارنگه هغوی د يشوع، مولاده، بيت فالط (۲۷) او د حزر شوعال

په بنارونو او د بيرشبع په بنار او د هغه په شاوخوا كليو كې هم

اوسېدل. (۲۸) هغوی د صقلغ او مكونه په بنارونو او د هغو په

شاوخوا كليو كې، (۲۹) په عين رمون، زرعه، یرموت، (۳۰) زانوح،

عدولام او د دغو بنارگوټو په نژدې كليو كې اوسېدل. هغوی په

لاخيش او نژدې كرونډو او په عزيزه او د هغې په شاوخوا كليو كې

اوسېدل. په دې توگه د يهودا خلك په هغې سيمې كې اوسېدل چې د

بيرشبع او د هنوم د درې ترمنځ پرته وه.

(۳۱) د بنيامين د قبيلې خلك په جبع، مخماس، عيا او په بيت بيل او

د هغه په شاوخوا او نژدې كليو، (۳۲) عناتوت، نوب، عننيا، (۳۳)

حاصور، رامه، جتاييم، (۳۴) حاديد، زبوييم، نبلاط، (۳۵) لود او اونو

او د كسبگرو په دره كې اوسېدل. (۳۶) د لاويانو ځينې ډلې چې د

يهودا په سيمه كې اوسېدلې هغوی ولېږل شوې چې د بنيامين د خلكو

سره واوسېږي.

د كاهنانو او لاويانو لست

(۱) - (۷) دا د هغو كاهنانو او لاويانو لست دی چې د شالتي بيل د

زوی زروبابل او لوی كاهن يشوع سره د جلاوطني څخه راستانه

شول:

کاهنان: سرايا، ارميا، عزرا،
امريا، ملوک، حطوش،
شکنيا، رحوم، مريموت،
عيدو، جنتون، ايبا،
ميامين، معديا، بلجه،
شمعیه، يوياريب، يدعيا،
سلو، عاموق، حلقيا او يدعيا.

دا خلک د یشوع په زمانه کې د کاهنانو مشران وو.

۸ لایوان: دې لایوانو د شکرگزاری د سندرو د ویلو

مشري کوله: یشوع، بنوي، قدمي ییل، شربیا، یهودا او متنیا.

۹ بقبقیا او عني د خپلو ملگرو لایوانو سره هغې پورته

یادې شوې ډلې ته مخامخ ودرېدل او د هغوی په ځواب کې

یې سندري ویلې.

د لوی کاهن یشوع اولاده

۱۰ یشوع د یویاقیم پلار، د الیاشیب نیکه او د یویاداع غور نیکه ؤ،

۱۱ یویاداع د یوناتان پلار او د یدوع نیکه ؤ.

د کاهنانو د طایفو مشران

۱۲-۲۱ کله چې یویاقیم لوی کاهن ؤ، دا کاهنان د کاهنانو د

د سرايا له طایفې څخه مرايا،
د ارميا له طایفې څخه حنیا،
د عزرا له طایفې څخه مشلام،
د امریا له طایفې څخه یهوحنان،
د ملوک له طایفې څخه یوناتان،
د شبنیا له طایفې څخه یوسف،
د حاریم له طایفې څخه عدنا،
د مرایوت له طایفې څخه حلقای،
د عیدو له طایفې څخه زکریا،
د جنتون له طایفې څخه مشلام،
د ایبا له طایفې څخه زکری،
د منیامین او موعدیا له طایفو څخه فلطای،
د بلجه له طایفې څخه شموع،
د شمعیه له طایفې څخه یهوناتان،
د یویاریب له طایفې څخه متنای،
د یدعیا له طایفې څخه عزری،
د سلای له طایفې څخه قلاى،
د عاموق له طایفې څخه عبیر،
د حلقیا له طایفې څخه حشیا،
د یدعیا له طایفې څخه نثنیل.

د لاویانو او کاهنانو د کورنیو سوانح

۲۲ د لاویانو او کاهنانو د کورنیو نومونه د دغو مشرانو کاهنانو یعنی الیاشیب، یویداع، یوحانان او یدوع په زمانه کې ثبت شوي وو. د دې نومونو ثبتول د فارس د پاچا داریوش په دوران کې پای ته ورسېدل.

۲۳ د لاویانو د مشرانو د کورنیو نومونه یوازې د الیاشیب د لمسي یوحانان تر زمانې پورې په رسمي توګه د تاریخ په کتاب کې ولیکل شول.

د خدای په کور کې د لاویانو د دندو ټاکنه

۲۴ د حبشیا، شریبا او د قدمي ییل زوی یشوع د لاویانو مشران وو. د هغوی تر لارښوونو لاندې، لاویان په څو ډلو کې تنظیم شوي وو. د خدای د خدمتګار داود پاچا د لارښوونو سره سم دوه، دوه ډلې یو بل ته مخامخ ودرېدلې چې د خدای ثنا ووايي او شکرګزاري وکړي. د سندرو په ویلو سره یوې ډلې بلې ډلې ته ځواب ورکاوه.

۲۵ د خدای د کور هغه ساتونکي چې د دروازو تر څنګه د ګودامونو د ساتلو مسوولیت یې په غاړه و، دا دي: متنیا، بقبقیا، عوبدیا، مشلام، طلumon او عقوب.

۲۶ دا هغه خلک وو چې د یشوع د زوی او د یهوصادق د لمسي یویاقیم او د نحمیا والي او د شریعت د عالم او کاهن عزرا په زمانه

نحميا او د بنار د دېوال وقف کول

٢٧ کله چې د اورشليم د بنار دېوال وقف کېده، لاويان د خپلو ټولو ځايونو څخه اورشليم ته راوستل شول، ترڅو هغوی د شکرگزارۍ په سندرو او د شرنگېدونکو زنگونو، چنگونو او ربابونو په غږولو سره د وقف کېدلو په جشن کې گډون وکړي. ٢٨-٢٩ د لاويانو سندرغاړي د اورشليم د شاوخوا سيمو څخه چې هغوی په کې د ځانونو دپاره کلي ودان کړي وو، د نطوفې د شاوخوا کليو، د بيت جلجال، جبع او عزموت څخه راغلل او په اورشليم کې سره راټول شول. ٣٠ کاهنانو او لاويانو لومړی د خپلو ځانونو دپاره او بيا د قوم، دروازو او د بنار د دېوال د پاکولو مذهبي مراسم تر سره کړل.

٣١ ما د يهودا مشران د دېوال په سر باندې سره راټول کړل او د سندرغاړو دوه لويې ډلې مې وټاکلې چې د بنار شاوخوا وگرځي او د خدای د شکرگزارۍ سندرې ووايي.

لومړنۍ ډله د دېوال په سر باندې جنوب خواته د خزلو د دروازې په لور لاړه. ٣٢ هوشعيا د سندرغاړو شاته روان ؤ او د يهودا د مشرانو څخه نيمايي يې په هغه پسې روان وو. ٣٣-٣٥ ورپسې دغو کاهنانو د تگ په وخت کې سرنې غږول: عزريا، عزرا، مشلام، يهودا، بنيامين، شمعيه او ارميا. د هغو پسې زکريا د يوناتان زوی او د شمعيه لمسی ؤ. (د هغه په نيکونو کې متنيا، ميکايا او زکور چې د

اساف له طایفې څخه ؤ، شامل وو. (۳۶) ورپسې د زکریا خپلوان
یعنې شمعیه، عزرییل، مللای، جلالی، ماعای، نتنییل، یهودا او حناني
وو. دوی د موسیقي هغه الې غږولې چې د خدای خدمتگار داود
پورې یې اړه لرله. د شریعت عالم عزرا د دې ډلې لارښوونه کوله.
(۳۷) کله چې هغوی د چینې دروازې ته ورسېدل، په هغو زینو
باندې چې د داود تر ښاره پورې رسېدلې وې، وختل او د داود له
مانی څخه تېر شول او بېرته د ابو د دروازې دېوال ته چې د ښار په
ختیځه خوا کې ؤ، وروگرځېدل.

(۳۸) د شکرگزاری کولو بله ډله د دېوال په سر باندې شمال خواته
لاړه او زه د نیمایي خلکو سره هغوی پسې روان وم. مونږ د تنورونو
د برج څخه تېر شولو او پلن دېوال ته ورسېدلو (۳۹) او له هغه ځای
څخه روان شولو او د افرایم له دروازې، یشانه دروازې، د ماهي
دروازې، د حنن ییل له برج او د سلو له برج تېر شولو او د پسونو
دروازې ته ورسېدلو. په پای کې مونږ د خدای د کور دروازې ته
نژدې ودرېدلو.

(۴۰) نو دواړه ډلې چې د خدای شکرگزاری یې کوله د خدای په
کور کې په خپلو ټاکلو ځایونو کې ودرېدلې. برسېره پر هغو نیمو
مشرانو چې زما سره وو، (۴۱) زما په ډله کې دا لاندې کاهنان چې
سرنی ورسره وو، هم شریک وو: الیاقیم، معسیا، منیامین، میکایا،
الیوعینای، زکریا او حننیا. (۴۲) معسیا، شمعیه، العازار، عزري،
یوحانان، ملکیا، عیلام او ایصر د هغوی پسې روان وو. هغو
سندرغاړو چې د یزرحیا له خوا یې لارښوونه کېدله، په لوړ اواز سره

٤٣ په هغه ورځ ډېرې قربانۍ وړاندې شوې او خلک د خپلو ښځو او ماشومانو سره خوشحاله وو، ځکه چې خدای د هغوی زړونه د خوشحالی څخه ډک کړي وو. د اورشلیم د خلکو د خوشحالی اواز له ډېر لېرې ځای څخه اورېدل کېده.

د خدای د کور د عبادت تیاری

٤٤ په هغه ورځ ځینې خلک د ګودامونو د مسوولانو په توګه وټاکل شول چې په هغو کې به د خدای د کور دپاره اعانې، د حاصلاتو لسمه برخه او لومړنۍ غلې دانې او مېوې چې هر کال به پخېدلې، ساتل کېدلې. دې مسوولانو دا دنده درلودله چې د هغو کروندو څخه چې ښارونو ته نژدې وې، د کاهنانو او لویانو برخه د شریعت د اصولو سره سم راټوله کړي. د یهودا ټول خلک د کاهنانو او لویانو د خدمت څخه خوشحاله وو، ٤٥ ځکه چې هغوی د پاکوالي مراسم او هغه نورې دندې سرته رسولې چې خدای د هغو حکم کړی ؤ. د خدای د کور سندرغاړو او ساتونکو هم خپلې دندې د داود پاچا او د هغه د زوی سلیمان د حکم سره سم تر سره کولې.

٤٦ په پخوا زمانه کې، یعنې د داود او اساف په زمانه کې د

سندرغاړو او خدای ته د شکرګزاري او ثنا ویلو د سندرو دپاره لارښوونکي موجود وو. ٤٧ د زروبابل او نحمیا په زمانه کې به د اسراییلو ټولو خلکو هره ورځ د خدای د کور سندرغاړو او ساتونکو ته خواړه او نور د اړتیا وړ شیان ورکول. خلکو به لویانو ته سپېڅلې نذرانې ورکولې او لویانو به کاهنانو ته د اړتیا وړ برخه ورکوله.

د پردیو قومونو څخه د اسراییلو جدا کېدل

۱۳ (۱) په هغه ورځ چې کله د موسی تورات په لوړ اواز سره خلکو ته لوستل کېده، هغوی داسې لیکنه راپیدا کړه چې په هغې کې ویل شوي وو چې عمونیانو او موآبیانو ته اجازه نشته چې د خدای د قوم د غوندې سره یوځای شي. (۲) دا په دې خاطر چې د عمون او موآب خلکو اسرایلیانو ته د مصر څخه د راوتلو په وخت کې په لاره کې د خوړو او اوبو په ورکولو سره هرکلی ونه کړ، بلکې د دې په ځای هغوی بلعام ته پیسې ورکړې چې په اسراییلو باندې لعنت ووايي، خو زمونږ خدای هغه لعنت په برکت باندې بدل کړ. (۳) کله چې د اسراییلو قوم د تورات دا وینا واورېدله، هغوی ټول دورگه خلک د اسراییلو د ټولني نه وشرل.

د نحمیا اصلاحات

(۴) الیاشیب کاهن چې زمونږ د خدای د کور د ګودامونو مسوول ؤ، هغه د طوییا خپلوان ؤ. (۵) هغه د ګودامونو د کوټو څخه یوه لویه کوټه طوییا ته ورکړې وه. دا کوټه مخکې د غلو دانو او قیمتي خوشبویی د نذرانو او د خدای د کور د لوبنو او هم د غلو دانو، شرابو او د زیتونو د تېلو د لسمې برخې دپاره وه، چې لاویانو، د خدای د کور سندرغاړو او د خدای د کور ساتونکو ته به د حکم سره سم ورکول کېدل. د کاهنانو دپاره نذرانې هم په دې کوټه کې ساتل کېدلې. (۶) خو کله چې دا کار کېده زه په اورشلیم کې نه وم، ځکه چې د ارتخششتا د پاچاهۍ په دوه دېرشم کال چې هغه د بابل

پاچا ؤ، زه بېرته هغه ته ورغلی وم. خه موده وروسته مې د هغه څخه اجازه تر لاسه کړه (۷) او اورشليم ته راستون شوم. هلته د الياشيب د هغه بد کار څخه خبر شوم چې طوبيا ته يې د خدای په کور کې يوه کوټه ورکړې وه. (۸) زه ډېر په قهر شوم او د طوبيا ټول شيان مې دباندې وغورځول. (۹) ما امر وکړ چې کوټې دې د مذهبي دود له مخې پاکې شي او د خدای د کور سامان، د غلې دانې نذرانې او قيمتي خوشبويي دې بېرته هلته کېښودل شي.

(۱۰) همدارنگه زه خبر شوم چې د خدای د کور سندرغاړي او نور لايوان د اورشليم څخه تللي او بېرته خپلو کروندو ته ستانه شوي دي، ځکه چې خلکو هغوی ته خپله برخه نه وه ورکړې. (۱۱) نو ما مامورين ورتل او د هغوی څخه مې پوښتنه وکړه: «د خدای د کور په هکله ولې بې پروايي شوې ده؟» بيا مې لايوان او سندرغاړي بېرته د خدای کور ته راوستل او هغوی ته مې بېرته خپلې دندې وسپارلې. (۱۲) نو د يهودا ټولو خلکو يوځل بيا د خدای د کور گودامونو ته د خپلو غلو دانو، شرابو او د زيتونو د تېلو د لسمې برخې په راوړلو باندې پيل وکړ. (۱۳) دا لاندې کسان مې د گودامونو د مسوولانو په توگه وټاکل: شلميا کاهن، صادق چې د شريعت عالم ؤ، فدايا لوي او حانان چې د زکور زوی او د متنيا لمسی ؤ، د هغوی مرستيال. دا سړي خلکو ته د اعتبار وړ وو، د دوی کار نورو خدمتگارانو ته د سامانونو وپشل ؤ.

(۱۴) ای زما خدايه، زما هغه ښه کارونه په یاد وساته چې ستا د کور دپاره مې کړي دي او هغه مه هېروه. (۱۵) په هغه وخت کې مې

وليدل چې په يهودا کې خلک د سبت په ورځ د انگورو څخه شربت وباسي. نورو غلې دانې، شراب، انگور، انځر او نور شيان په خپلو خرو باندې بارول او هغه يې اورشليم ته وړل. هغوی غوښتل چې د سبت په ورځ دا شيان خرڅ کړي، خو ما خبرداری ورکړ چې دا کارونه ونه کړي. (١٦) ځينې خلک چې د صور د ښار څخه وو او په اورشليم کې اوسېدل، هغوی به هم د سبت په ورځ ماهيان او هر ډول شيان راوړل چې په هغو يهوديانو يې خرڅ کړي چې په اورشليم کې اوسېدل. (١٧) ما د يهوديانو مشران ورتل او هغوی ته مې وويل: «دا څه بد کار دی چې تاسې يې کوئ؟ تاسې ولې د سبت د ورځې سپکاوی کوئ؟ (١٨) ايا ستاسو نیکونو همداسې کارونه ونه کړل، ترڅو زمونږ خدای په مونږ او په دې ښار باندې دا ټول مصيبتونه راوستل؟ اوس تاسو د سبت ورځې ته په سپکاوي سره په اسراييلو باندې د هغه نور غضب هم راپاروئ.»

(١٩) نو ما امر وکړ چې د ښار دروازې دې د سبت د پيل کېدلو، يعنې د لمر د پرېوتلو د وخت نه بندې کړای شي او د سبت د پای ته رسېدلو پورې دې خلاصې نه شي. ما د خپلو کسانو څخه څو تنه په دروازو کې ودرول چې د سبت په ورځ د خرڅولو شيان ښار ته رانه وړل شي. (٢٠) هغو سوداگرانو او خرڅوونکو چې هر ډول شيان به يې خرڅول، يو يا دوه ځلې يې د شنبې شپه د اورشليم څخه دباندې تېره کړه. (٢١) خو ما هغوی ته خبرداری ورکړ او ومې ويل: «تاسو ولې د دېوال په خوا کې شپه تېروئ؟ که تاسو بيا دا کار وکړ، نو زه به ستاسو په وړاندې د زور څخه کار واخلم.» له هماغه وخت راهيسې هغوی نور د سبت په ورځ رانغلل. (٢٢) ما لويانو ته امر وکړ چې

خپل ځانونه د مذهبي دود له مخې پاک کړي او په دروازو کې پهره وکړي، ترڅو د سبت د ورځې پاکوالی وساتل شي.

ای زما خدایه، ما د دې کار په خاطر هم در په یاد کړه او د خپلې لویې او تلپاتې مینې په خاطر په ما باندې رحم وکړه. (۲۳) په هغه وخت کې مې دا هم ولیدل چې د یهودا ځینو خلکو د اشدود، عمون او موآب د بنځو سره ودونه کړي وو. (۲۴) د هغوی د ماشومانو څخه نیمایي یې په اشدودي یا ځینو نورو ژبو باندې خبرې کولې او هغوی د یهودا په ژبه باندې خبرې نه شوې کولای. (۲۵) نو ما هغه خلک ورتل، په هغوی باندې مې لعنت ووايه، ځینې مې ووهل او د هغوی د سرونو ویښتان مې وویستل. بیا مې هغوی ته د خدای په نوم باندې قسم ورکړ چې هغوی او د هغوی اولادونه به د پردیو قومونو سره ودونه نه کوي. (۲۶) ما هغوی ته وویل: «همدا د پردیو قومونو بنځې وې چې سلیمان پاچا یې گناهکار کړ. هغه د نورو قومونو د پاچاهانو په منځ کې ساری نه درلود. خدای د هغه سره مینه درلودله او هغه یې په ټولو اسراییلو باندې پاچا کړی ؤ، خو هغه هم پردیو بنځو د گناه خواته یووړ. (۲۷) ایا مونږ هم ستاسو په لاره روان شو او د پردیو قومونو د بنځو سره په ودونو کولو لویه گناه وکړو او په دې توگه د خپل خدای په وړاندې خیانت وکړو؟» (۲۸) یهو یاداع د لوی کاهن الیاشیب زوی ؤ، خو د هغه د زامنو څخه یو تن د سنبلط حوروني د لور سره واده کړی ؤ، نو هغه مې د اورشلیم څخه وشړلو.

(۲۹) ای زما خدایه، دا در په یاد کړه چې هغوی څنگه د کاهن د مقام او د هغه لوظ سپکاوی وکړ چې تا د کاهنانو او لویانو سره

کړی و. (۳۰) ما قوم د ټولو پرديو شيانو څخه پاک کړ او د کاهنانو او لويانو دپاره مې دنده وټاکله، ترڅو هغوی ټول خپل مسوولیت وپېژني. (۳۱) داسې ترتیبات مې ونيول چې خلک به په ټاکلي وخت د نذرانو د سوځولو دپاره لرگي راوړي او د خپلو لومړنيو حاصلاتو نذرانې به راوړي.

ای زما خدایه، ما در په یاد کړه او ماته برکت را کړه.